

kommende Bys Gader, slide paa dens Gader, bruge dens Vand, Gas osv., skulde være helt fri for Kommunalafgift, fordi de ejes af kooperative Selskaber eller Interesseselskaber, som levere Produkter dertil og indkøbe Produkter derfra. Det kan jeg ikke indse er rimeligt. Jeg synes, at det er Uret, at Kommunen ikke har Lov til at opkræve samme Afgift af dem som af Aktieselskaber eller af en Privatmand, hvis han ejede dem. Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Jeg vil benytte Lejligheden til at bringe den fungerende Indenrigsminister min Tak for den varme Tilslutning, han gav de af mig udtalte Anskuelser. Han sagde, at jeg havde sagt et Ord, som var vist, og senere sagde han, at han var ganske enig med mig i min Udtalelse angående Skatteborgernes Interesser. Jeg haaber, at denne Tilslutning til mine Ord ogsaa vil vise sig, naar Konsekvenserne af dem senere skulle drages. Der er naturligvis en lille Forskel mellem den højtærede Ministers Anskuelser og mine. Den højtærede Minister vilde have lidt mere, end han havde Brug for til Staten, saa vilde han give Kommunerne Anvisning paa at spare. Jeg havde nu foretrukket, at Staten selv ikke tog mere, end den brugte, og saa lod Kommunerne om Resten, men det er naturligvis en Smagssag, vi nok endnu kunne komme ud over. — Med Hensyn til Spændetrøjeeparagraffen har jeg allerede udtalt mig, og den er jo — lader det til — bedømt nogenlunde ens fra alle Sider. — Med Hensyn til den for Københavns Kommune fastsatte Indskrænkning af Indkomstskattens Størrelse er jeg ogsaa enig med den højtærede Minister, naar han sagde, at vi i det hele taget ikke her skulle røre ved Københavns Skattelov. Det tror jeg heller ikke. Lad den foreløbig beholde sine 3 pCt., lad os ikke røre ved den ved at sætte den ned til 2! Saa sagde den højtærede Minister til Slutning, at jeg havde villet glæde Salen her ved Oplæsning af „Dannebrog“, men at det var fuldstændig overflødig, thi den læste de alle sammen. Jeg maa dog bedrøve den højtærede Minister med den Oplysning, at jeg netop havde spurgt en Del Medlemmer, om de havde set den paagældende Artikel

i „Dannebrog“, men der var ingen af dem, som havde læst den paa den Tid, saa at jeg, naar jeg vilde henvise dertil i mine Udtalelser, fandt det nødvendigt at oplæse den. I øvrigt er det muligt, at den højtærede Minister har Ret i, at jeg ikke rigtig har forstaaet at benytte det, jeg læste. Det kan godt være, men saa er der vist ogsaa adskillige andre af „Dannebrog“s Læsere, der ikke rigtig have forstaaet Meningen af Artiklen, og jeg skal dog indskyde den Bemærkning, at det overhovedet er heldigst, at et Blad skrives saaledes, at det kan forstaaes af Læserne og ikke blot af Udgiver og Redaktør. Hvis jeg har vakt Røre i de københavnske Gemytter ved de Oplysninger, jeg er fremkommen med, beklager jeg det, det var ikke min Hensigt. Men jeg tror heller ikke, at det er mig, der har gjort det, jeg tror, det er den Artikel i „Dannebrog“ og andre Blade, der har gjort det, og jeg synes derfor ogsaa, at det nærmest tilkommer en „Dannebrog“smænd at gaa ud og trøste de opskræmte Gemytter fremfor mig. Imidlertid skal jeg, hvis den højtærede Minister sætter Pris paa det, gerne gøre mit dertil, men jeg vil dog gerne undtage een Gade, som han anviste mig sidst, og det er Didrik Badskærs Gang — den, ved han jo nok, hører paa en Maade nærmere under Justitsministeriet.

Dalsgaard: Ja, vi kunne jo ikke faa disse med saa megen Længsel imødesete Skattelove, saa længe vi vedblive at tale om dem. Jeg skal derfor paa det nuværende Tidspunkt af Forhandlingerne fatte mig i den største Korthed, og jeg kan saa meget bedre gøre dette, som det Forslag, der nu ligger for til Forhandling, i det væsentlige er overensstemmende med det Forslag om samme Emne, der i Fjor fremkom fra Skattekommissionen, og som gentagne Gange i forrige Samling blev vedtaget her i Folketinget. Jeg skal kun omtale nogle enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt Forslaget har truffet det rette, men jeg skal gøre disse Bemærkninger meget korte.

Den første Bemærkning, jeg har at gøre, er til Lovforslagets § 14, som om-